

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Είκοσι Επτά

Ένα Άλλο Μυστικό Όνειρο

Jeff Pippenger

2023-12-22

Το δεύτερο όνειρο του Ναβουχοδονόσορος σηματοδοτεί τον «καιρό του τέλους», όταν δύο τάξεις προσκνητών καλούνται να έλθουν και να ερευνησουν την «αύξηση της γνώσεως» που αποσφραγίσθηκε το 1798. Τότε ο Δανιήλ προσδιορίζεται επίσης ως Βαλτασάρ, ταυτοποιούμενος έτσι ως ο λαός της διαθήκης του Θεού, διότι η αλλαγή ονόματος προφητικώς σηματοδοτεί σχέση διαθήκης. Ο Ναβουχοδονόσορ αναγνώρισε ότι ο Δανιήλ είχε την παρουσία του Αγίου Πνεύματος, και, βάσει της προηγούμενης εμπειρίας του με τον Δανιήλ, νόμιζε ότι «ουδέν μυστικόν» θα δυσκόλευε τον Δανιήλ· όμως το μυστικό αυτού του ονείρου πράγματι ετάραξε τον Δανιήλ.

Ω Βαλτασάσαρ, άρχοντα των μάγων, επειδή γνωρίζω ότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοί, και ουδέν μυστικόν σε δυσκολεύει, φανέρωσόν μοι τα οράματα του ονείρου μου, τα οποία είδον, και την ερμηνείαν αυτού. Ούτω ήσαν τα οράματα της κεφαλής μου επί της κλίνης μου· είδον, και ιδού, δένδρον εν μέσω της γης, και το ύψος αυτού ήτο μέγα. Το δένδρον ηυξήθη και εστερεώθη, και το ύψος αυτού έφθανεν έως του ουρανού, και η θέα αυτού έως των περάτων πάσης της γης· τα φύλλα αυτού ήσαν ωραία, και ο καρπός αυτού πολύς, και εν αυτώ ήτο τροφή διά πάντας· τα θηρία του αγρού είχαν σκιάν υποκάτω αυτού, και τα πετεινά του ουρανού κατώκουν εν τοις κλάδοις αυτού, και πάσα σαρξ ετρέφετο εξ αυτού. Είδον εν τοις οράμασι της κεφαλής μου επί της κλίνης μου, και ιδού, φύλαξ και άγιος κατέβη εκ του ουρανού· εβόησε μετά ισχύος και είπε ούτως· Εκκόψατε το δένδρον, και αποκόψατε τους κλάδους αυτού, αποτινάξατε τα φύλλα αυτού, και διασκορπίσατε τον καρπόν αυτού· ας φύγωσι τα θηρία απ' υποκάτω αυτού, και τα πετεινά από των κλάδων αυτού· πλην τον κορμόν των ριζών αυτού αφήσατε εν τη γη, και μάλιστα με δεσμόν σιδήρου και χαλκού, εν τω χλωρώ χόρτω του αγρού· και ας βρέχηται από της δρόσου του ουρανού, και η μερίς αυτού ας είναι μετά των θηρίων εν τω χόρτω της γης· η καρδιά αυτού ας μεταβληθή από καρδιάς ανθρώπου, και ας δοθή εις αυτόν καρδιά θηρίου· και επτά καιροί ας παρέλθωσιν επ' αυτόν. Το πράγμα τούτο είναι διά προστάγματος των φυλάκων, και το αίτημα διά του λόγου των αγίων· διά να γνωρίσωσιν οι ζώντες ότι ο Ύψιστος εξουσιάζει επί της βασιλείας των ανθρώπων, και δίδει αυτήν εις όντινα θέλει, και καθιστά επ' αυτής τον ταπεινότερον των ανθρώπων. Τούτο το όνειρον είδον εγώ ο βασιλεύς Ναβουχοδονόσορ. Τώρα συ, ω Βαλτασάσαρ, φανέρωσον την ερμηνείαν αυτού, επειδή πάντες οι σοφοί της βασιλείας μου δεν δύνανται να μοι γνωρίσωσι την ερμηνείαν· αλλά συ δύνασαι· διότι το πνεύμα των αγίων θεών είναι εν σοί. Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήτο Βαλτασάσαρ, έμεινεν εκστατικός επί μίαν ώραν, και οι διαλογισμοί αυτού ετάραττον αυτόν. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε· Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράττη το όνειρον ή η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ απεκρίθη και είπε· Κύριέ μου, το όνειρον ας είναι εις τους μισούντάς σε, και η ερμηνεία αυτού εις τους εχθρούς σου. Δανιήλ 4:9–19.

Ο Δανιήλ «ταράσσεται» από το όνειρο και την ερμηνεία, διότι μπορεί να κατανοήσει πώς ο Ναβουχοδονόσορ θα μπορούσε να προσβληθεί από την ερμηνεία· αλλά, αφού ο Ναβουχοδονόσορ

τον ενθαρρύνει να μιλήσει, ο Δανιήλ παρέχει στον Ναβουχοδονόσορα μια προειδοποίηση περί της επερχόμενης κρίσεως. Η προειδοποίηση περί της επερχόμενης κρίσεως είναι συμβολική της προειδοποιήσεως του πρώτου αγγέλου που έφθασε κατά τον καιρό του τέλους, το 1798.

Τότε ο Δανιήλ, του οποίου το όνομα ήταν Βαλτασάσαρ, έμεινε εμβρόντητος επί μία ώρα, και οι σκέψεις του τον τάραζαν. Ο βασιλεύς μίλησε και είπε: Βαλτασάσαρ, ας μη σε ταράττουν το όνειρο ή η ερμηνεία αυτού. Ο Βαλτασάσαρ αποκρίθηκε και είπε: Κύριέ μου, το όνειρο ας είναι δι' εκείνους που σε μισούν, και η ερμηνεία αυτού διά τους εχθρούς σου. Δανιήλ 4:19.

Ο Δανιήλ «έξεπλήττετο επί μίαν ὥραν». Ἡ «ὥρα» εἶναι μία ἀπὸ πέντε φορές πού ἡ λέξις «ὥρα» ἐμφανίζεται στὸ βιβλίον τοῦ Δανιήλ, καὶ δὲν βρίσκεται πουθενὰ ἄλλοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Ἐδῶ ἀντιπροσωπεύει τὴ χρονικὴ περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ὁ Δανιήλ, ἐκπροσωπώντας τοὺς «σοφοὺς» πού κατανοοῦν τὴν αὔξησιν τῆς γνώσεως, προετοιμάζονται νὰ δώσουν τὴν προειδοποίησιν τοῦ πρώτου ἀγγέλου, ἡ ὁποία ἀναγγέλλει τὴν ἔναρξιν τῆς ἐρευνητικῆς κρίσεως στίς 22 Ὀκτωβρίου 1844. Ἡ ἐρμηνεία τοῦ ὁνείρου ἀπὸ τὸν Δανιήλ περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὴν ἀναγγελίαν μιᾶς μέλλουσας κρίσεως, ἀλλὰ καὶ μία κλήσιν πρὸς τὸν Ναβουχοδονόσορα νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, ἀντιπροσωπεύοντας τὸ αἰώνιον εὐαγγέλιον τοῦ πρώτου ἀγγέλου. Ἡ «ὥρα» θὰ τοποθετεῖτο προφητικῶς στὸν καιρὸ τοῦ τέλους, τὸ 1798, ὅταν ὁ πρῶτος ἄγγελος εἰσῆλθε στὴν ἱστορία. Ὁ πρῶτος ἄγγελος εἰσῆλθε στὴν ἱστορία τὸ 1798, κατὰ τὴ λήξιν τῶν «ἐπτὰ καιρῶν» τῆς ἐκδικήσεως τοῦ Θεοῦ πού ἐπεβλήθησαν ἐναντίον τοῦ βορείου βασιλείου, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 723 π.Χ.

Διότι αὐταῖ εἶναι ἡμέραι ἐκδικήσεως, διά νὰ πληρωθῶσι πάντα τα γεγραμμένα. Ἀλλοίμονον δε εἰς τας ἐγκύους καὶ εἰς τας θηλαζούσας κατὰ τας ἡμέρας ἐκεῖνας! διότι θέλει εἰσθαι μεγάλη στενοχωρία ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οργή ἐπὶ τὸν λαόν τούτον. Καὶ θέλουσι πέσει διά στόματος μαχαίρας καὶ θέλουσι φερθῆ ἀιχμάλωτοι εἰς πάντα τα ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θέλει εἰσθαι πατουμένη ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, εἰσὸς πληρωθῶσιν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν. Λουκάς 21:22–24.

Ο Ναβουχοδονόσορ επρόκειτο να ζήσει με καρδιά θηρίου κατά την περίοδο της εκδικήσεως του Θεού, η οποία επήλθε επί του βόρειου βασιλείου του Ισραήλ, διότι ο Ναβουχοδονόσορ ήταν ο βασιλεύς του βορρά. Ο Λουκάς προσδιορίζει την ίδια εκείνη περίοδο ως «καιρούς» («καιροὶ τῶν Ἐθνῶν»), στον πληθυντικό, όταν σημειώνει το τελικό σημείο της καταπατήσεως της Ιερουσαλήμ.

Και θα πέσουν διά στόματος μαχαίρας, και θα οδηγηθῶν ἀιχμάλωτοι σε ὅλα τα ἔθνη· καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ θα καταπατεῖται ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς, ἕως ὅτου ἐκπληρωθῶν οἱ καιροὶ τῶν ἐθνῶν. Λουκάς 21:24.

Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, ο καιρός κατά τον οποίο οι εθνικοί καταπατούσαν το αγιαστήριο και το στρατεύμα προσδιορίστηκε απλώς ως χίλια διακόσια εξήντα ἔτη, διότι απλώς ετόνιζε την περίοδο του παπικού διωγμού.

Ἀλλὰ τὴν αὐλὴν τὴν ἔξωθεν τοῦ ναοῦ ἄφες ἔξω, καὶ μὴ αὐτὴν μετρήσῃς· διότι ἐδόθη εἰς τὰ ἔθνη· καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν θέλουσι καταπατεῖ τεσσαράκοντα δύο μῆνας. Καὶ θέλω δώσει δύναμιν εἰς τοὺς δύο μάρτυράς μου, καὶ θέλουσι προφητεύσει χιλίες διακόσιες ἐξήκοντα ἡμέρας, ἐνδεδυμένοι σάκκους. Ἀποκάλυψις 11:2, 3.

Το προειδοποιητικό μήνυμα που δόθηκε από τον Δανιήλ προς τον Ναβουχοδονόσορα αντιπροσωπεύει την προειδοποίηση της επερχόμενης κρίσεως. Η άφιξη εκείνου του προειδοποιητικού μηνύματος τοποθετείται συμβολικώς στο 1798, όταν έφθασε ο πρώτος άγγελος για να προειδοποιήσει περί της προσεγγίζουσας διερευνητικής κρίσεως. Η προειπωμένη κρίση επί του Ναβουχοδονόσορος έλαβε χώρα κατά τη δεύτερη χρήση της λέξεως «ώρα» στο τέταρτο κεφάλαιο.

Όλα αυτά ήλθαν επάνω στον βασιλέα Ναβουχοδονόσορ. Στο τέλος δώδεκα μηνών περιεπάτει στο ανάκτορο του βασιλείου της Βαβυλώνας. Ο βασιλεύς ελάλησε και είπε: Δεν είναι αυτή η μεγάλη Βαβυλών, την οποία εγώ ωκοδόμησα για οίκο του βασιλείου με τη δύναμη της ισχύος μου και για τη δόξα της μεγαλοπρεπείας μου; Ενώ ο λόγος ήταν ακόμη στο στόμα του βασιλέως, έπεσε φωνή από τον ουρανό, λέγοντας: Σε σένα λέγεται, βασιλεύ Ναβουχοδονόσορ· η βασιλεία αφαιρέθηκε από σένα. Και θα σε εκδιώξουν από τους ανθρώπους, και η κατοικία σου θα είναι με τα θηρία του αγρού· θα σε κάνουν να τρως χόρτο όπως οι βόες, και επτά καιροί θα περάσουν επάνω σου, έως ότου γνωρίσεις ότι ο Ύψιστος εξουσιάζει επί του βασιλείου των ανθρώπων και το δίδει σε όποιον θέλει. Την ίδια ώρα εκπληρώθηκε το πράγμα επάνω στον Ναβουχοδονόσορ· και εκδιώχθηκε από τους ανθρώπους, και έτρωγε χόρτο όπως οι βόες, και το σώμα του βρεχόταν από τη δρόσο του ουρανού, έως ότου οι τρίχες του μεγάλωσαν σαν φτερά αετών και τα νύχια του σαν γαμψά νύχια πτηνών. Δανιήλ 4:28–33.

Η κρίση που είχε προλεχθεί ήλθε ακριβώς κατά την ίδια «ώρα» κατά την οποία ο Ναβουχοδονόσορ ύψωσε την καρδιά του σε υπερηφάνεια. Η ανακριτική κρίση που είχε προλεχθεί ήλθε όταν άρχισε η «ώρα» της ανακριτικής κρίσεως του Θεού.

Η «ώρα» της κρίσεως του Θεού στις 22 Οκτωβρίου 1844 είχε παραγάγει δύο τάξεις προσκυνητών, οι οποίες παριστάνονται ως οι «σοφοί» και οι «ασεβείς» στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, και οι οποίες επίσης παριστάνονται ως «φρόνιμοι» ή «μωροί» στην παραβολή των δέκα παρθένων, και οι οποίες επίσης παριστάνονται ως εκείνοι που εδικαιώθησαν διά της πίστεως στο δεύτερο κεφάλαιο του Αββακούμ, οι οποίοι αντιπαραβάλλονται προς εκείνους που εφανέρωσαν τον ίδιο χαρακτήρα με εκείνον που είχε ο Ναβουχοδονόσορ κατά την «ώρα» κατά την οποία ήλθε η κρίση του.

Ίδου, ή ψυχή αυτού ή έπαιρομένη δέν είναι εϋθεΐα έν αυτῶ· ό δέ δίκαιος θά ζήση διά τής πίστεώς του. Άββακούμ 2:4.

Οι δύο τάξεις σε καθεμία από τις τρεις γραμμές φανερώθηκαν όταν η «ώρα» της κρίσεώς του έφθασε στις 22 Οκτωβρίου 1844, πράγμα το οποίο αντιπροσωπεύει η «ώρα» της κρίσεως του Ναβουχοδονόσορ. Το 1798 ήταν η κατάληξη της «πρώτης» αγανακτήσεως των «επτά καιρών», όταν ο παπισμός έπαυσε να ευημερεί, διότι της επιφέρθηκε θανάσιμο πλήγμα.

Και ό βασιλεύς θέλει πράττει κατά τὸ θέλημά του· και θέλει ύψωθῆ και μεγαλυνθῆ ύπὲρ πάντα θεόν, και θέλει λαλήσει θαυμαστά πράγματα κατά τοῦ Θεοῦ τῶν θεῶν, και θέλει εϋδοωθῆ ἔως οὔ συντελεσθῆ ή άγανάκτησις· διότι τὸ ώρισμένον θέλει γίνῃ. Δανιήλ 11:36.

Το 1844 ήταν το τέλος της «τελευταίας» αγανακτήσεως:

Και εἶπεν· Ἴδού, θέλω σε κάμει να γνωρίσεις τί θέλει συμβῆ εἰς τὸ ἔσχατον τέλος τῆς ὀργῆς· διότι εἰς τὸν ὠρισμένον καιρὸν θέλει εἶσθαι τὸ τέλος. Δανιήλ 8:19.

Ἡ πρώτη χρήση τῆς λέξεως «ώρα», στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ, αντιπροσωπεύει το 1798· το οποίο ἦταν τὸ τέλος τῆς «πρώτης» ἀπὸ τις «επτὰ φορές» τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Θεοῦ ἐναντίον τοῦ βόρειου βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ· ἡ ἔλευση τοῦ ἀγγέλματος τοῦ πρώτου ἀγγέλου κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ τέλους· καὶ τὸ τέλος τῶν «επτὰ καιρῶν» τοῦ Ναβουχοδονόσορα στο «τέλος τῶν ἡμερῶν».

Ἡ δεύτερη χρήση τῆς λέξεως «ώρα», στο τέταρτο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ, αντιπροσωπεύει τὸ 1844· το οποίο ἦταν τὸ τέλος τῆς «εσχάτης» ἀγανακτήσεως τῶν «επτὰ καιρῶν» ἐναντίον τοῦ νοτίου βασιλείου τοῦ Ἰούδα. Ἦταν ἐπίσης ἡ ἔλευση τῆς ἀνακριτικῆς κρίσεως καὶ ἡ προσωπικὴ κρίση τοῦ Ναβουχοδονόσορος.

Τὸ πρῶτο κεφάλαιο προσδιορίζει τὴν ἱστορία τῆς τριπλῆς διαδικασίας δοκιμασίας καὶ σημειώνει τὴν ἐνδυνάμωση τοῦ ἀγγέλματος τοῦ πρώτου ἀγγέλου στις 11 Αὐγούστου 1840. Τὸ τέταρτο κεφάλαιο ἀπεικονίζει τὴν ἀφίξη τοῦ ἀγγέλματος τοῦ πρώτου ἀγγέλου κατὰ τὸν καιρὸ τοῦ τέλους, τὸ 1798, καὶ πρέπει νὰ τοποθετηθεῖ πάνω ἀπὸ τὸ πρῶτο κεφάλαιο. Τὸ τέταρτο κεφάλαιο δίνει ἔμφαση στο ἀγγελμα τοῦ πρώτου ἀγγέλου καὶ στὴν προειδοποίησή του περὶ τῆς ἐπερχόμενης κρίσεως, καὶ σημειώνει τὴν 22α Οκτωβρίου 1844 καὶ τὴν ἀφίξη τοῦ ἀγγέλματος τοῦ τρίτου ἀγγέλου.

Μαζί ἀντιπροσωπεύουν τὴν ἀρχὴ ὄχι μόνο τοῦ Ἀντβεντισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τα κεφάλαια ἓνα ἕως τρία ἀναφέρονται ἐπίσης στὴν ἱστορία κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀντβεντισμοῦ, καὶ στο τέλος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν. Τὸ πέμπτο κεφάλαιο, καθὼς καὶ ἡ μαρτυρία τοῦ Βαλτάσαρ, εὐθυγραμμίζεται ἐπίσης με ἐκεῖνα τὰ τρία πρῶτα κεφάλαια.

Τὸ πρῶτο κεφάλαιο, σε ἀντιστοιχία με τὸ τέταρτο κεφάλαιο, ἀντιπροσωπεύει τὴν κίνηση τοῦ πρώτου ἀγγέλου καὶ τὴν ἱστορία τῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποία τὸ βιβλίον τοῦ Δανιήλ ἀποσφραγίσθηκε στὸν καιρὸ τοῦ τέλους, τὸ 1798. Τὸ μήνυμα πὺ τότε ἀποσφραγίσθηκε συμβολίζεται με τὸ ὄραμα τοῦ ποταμοῦ Οὐλαί, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τὴν αὐξηση τῆς γνώσεως πὺ περιέχεται στα κεφάλαια ἐπτὰ, οκτὼ καὶ ἐννέα τοῦ Δανιήλ.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ, ὤφθη εἰς ἐμὲ ὄρασις, εἰς ἐμὲ Δανιήλ, μετὰ ἐκεῖνην ἤτις μοι ὤφθη κατὰ τὴν πρώτην φοράν. Καὶ εἶδον ἐν ὀράματι· καὶ συνέβη, ὅτε εἶδον, ὅτι ἤμην ἐν Σούσοις, ἐν τῷ παλατίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αἰλάμ· καὶ εἶδον ἐν ὀράματι, καὶ ἤμην παρὰ τὸν ποταμὸν Οὐλαΐ. Δανιήλ 8:1, 2.

Τα κεφάλαια ἓνα ἕως τρία, σε ἀντιστοιχία με τὸ κεφάλαιο πέντε, ἀντιπροσωπεύουν τὴν κίνηση τοῦ τρίτου ἀγγέλου καὶ τὴν ἱστορία τοῦ καιροῦ κατὰ τὸν ὁποῖο τὸ βιβλίον τοῦ Δανιήλ ἀποσφραγίσθηκε τὸ 1989. Τὸ μήνυμα πὺ ἀποσφραγίσθηκε τότε συμβολίζεται με τὸ ὄραμα τοῦ ποταμοῦ Χιδδέκελ, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπεύει τὴν αὐξηση τῆς γνώσεως πὺ περιέχεται στα κεφάλαια δέκα, ἑνδεκα καὶ δώδεκα.

Καὶ τὴν εἰκοστὴ τετάρτη ἡμέρα τοῦ πρώτου μηνός, ἐνῶ ἤμουν πλησίον τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ὁ ὁποῖός ἐστίν ὁ Τίγρης. Δανιήλ 10:4.

Θα συνεχίσουμε την εξέτασή μας της γραμμής του Ναβουχοδονόσορος και του Βαλτάσαρ στο επόμενο άρθρο.

«Χρειάζεται πολύ στενότερη μελέτη του Λόγου του Θεού. Ιδιαίτερος δε πρέπει να δοθεί προσοχή στον Δανιήλ και στην Αποκάλυψη, όπως ποτέ άλλοτε στην ιστορία του έργου μας. Ίσως έχουμε λιγότερα να πούμε σε ορισμένες γραμμές αναφορικά με τη ρωμαϊκή εξουσία και τον παπισμό, αλλά οφείλουμε να επιστήσουμε την προσοχή σε όσα έχουν γράψει οι προφήτες και οι απόστολοι υπό την έμπνευση του Πνεύματος του Θεού. Το Άγιο Πνεύμα έχει διαμορφώσει τα πράγματα κατά τέτοιο τρόπο, τόσο στη χορήγηση της προφητείας όσο και στα γεγονότα που απεικονίζονται, ώστε να διδάσκεται ότι ο ανθρώπινος παράγοντας πρέπει να μένει εκτός οράσεως, κεκρυμμένος εν Χριστώ, και ότι ο Κύριος ο Θεός του ουρανού και ο νόμος Του πρέπει να υψώνονται.»

«Διαβάστε το βιβλίο του Δανιήλ. Ανακαλέστε, σημείο προς σημείο, την ιστορία των βασιλείων που εκεί παριστάνονται. Ιδού πολιτικούς άνδρες, συμβούλια, ισχυρά στρατεύματα, και δείτε πώς ο Θεός εργάστηκε για να ταπεινώσει την υπερηφάνεια των ανθρώπων και να ρίξει την ανθρώπινη δόξα στο χώμα. Μόνον ο Θεός παρουσιάζεται ως μέγας. Στο όραμα του προφήτη φαίνεται να καταβάλλει έναν ισχυρό άρχοντα και να ανυψώνει έναν άλλον. Αποκαλύπτεται ως ο Μονάρχης του σύμπαντος, έτοιμος να εγκαθιδρύσει την αιώνια βασιλεία Του — ο Παλαιός των ημερών, ο ζωντανός Θεός, η Πηγή πάσης σοφίας, ο Κυβερνήτης του παρόντος, ο Αποκαλύπτων το μέλλον. Διαβάστε και κατανοήστε πόσο πτωχός, πόσο εύθραυστος, πόσο βραχύβιος, πόσο πλανώμενος, πόσο ένοχος είναι ο άνθρωπος, όταν υψώνει την ψυχή του στη ματαιότητα.»

«Το Άγιο Πνεύμα, διά του Ησαΐα, στρέφει την προσοχή μας προς τον Θεό, τον ζώντα Θεό, ως το κύριο αντικείμενο προσοχής—προς τον Θεό όπως αποκαλύπτεται εν Χριστώ. “Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς· και η εξουσία θέλει είσθαι επί του ώμου αυτού· και το όνομα αυτού θέλει κληθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνας, Άρχων ειρήνης” [Ησαΐας 9:6].»

«Το φως που έλαβε ο Δανιήλ απευθείας από τον Θεό δόθηκε ιδιαίτερος για αυτές τις έσχατες ημέρες. Τα οράματα που είδε στις όχθες του Ουλαΐ και του Χιδδέκελ, των μεγάλων ποταμών της Σινάρ, βρίσκονται τώρα σε πορεία εκπληρώσεως, και όλα τα προειπωμένα γεγονότα σύντομα θα έχουν λάβει χώρα.

«Σκεφθείτε τις συνθήκες του ιουδαϊκού έθνους όταν δόθηκαν οι προφητείες του Δανιήλ. Οι Ισραηλίτες βρίσκονταν σε αιχμαλωσία, ο ναός τους είχε καταστραφεί, η υπηρεσία του ναού τους είχε ανασταλεί. Η θρησκεία τους είχε επικεντρωθεί στις τελετές του θυσιαστικού συστήματος. Είχαν καταστήσει τις εξωτερικές μορφές το παν, ενώ είχαν χάσει το πνεύμα της αληθινής λατρείας. Οι λατρευτικές τους υπηρεσίες είχαν διαφθαρεί από τις παραδόσεις και τις πρακτικές του ειδωλολατρισμού, και κατά την τέλεση των θυσιωδών τελετουργιών δεν έβλεπαν πέρα από τη σκιά προς την ουσία. Δεν διέκριναν τον Χριστό, την αληθινή προσφορά για τις αμαρτίες των ανθρώπων. Ο Κύριος ενήργησε ώστε να οδηγηθεί ο λαός σε αιχμαλωσία και να ανασταλούν οι υπηρεσίες του ναού, προκειμένου οι εξωτερικές τελετές να μη γίνουν το σύνολο της θρησκείας τους. Οι αρχές και οι πρακτικές τους έπρεπε να καθαρθούν από τον ειδωλολατρισμό. Η τελετουργική υπηρεσία έπαυσε, ώστε να αναζωπυρωθεί η λατρεία της

καρδιάς. Η εξωτερική δόξα αφαιρέθηκε, ώστε να αποκαλυφθεί η πνευματική.» Manuscript Releases, τόμος 16, 333, 334.